

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) กล่าวถึงการเตรียมพร้อมด้านกำลังคนและการเสริมสร้างศักยภาพของประชากรในทุกช่วงวัย มุ่งเน้นการยกระดับคุณภาพทุนมนุษย์ของประเทศ โดยพัฒนาคนให้เหมาะสมตามช่วงวัย เพื่อให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ การหล่อหลอมให้คนไทยมีค่านิยมตามบรรทัดฐานที่ดีทางสังคม เป็นคนดี มีสุขภาวะที่ดี มีคุณธรรมจริยธรรม มีระเบียบวินัย และมีจิตสำนึกที่ดีต่อสังคมส่วนรวม การพัฒนาทักษะที่สอดคล้องกับความต้องการในตลาดแรงงานและทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 ของคนในแต่ละช่วงวัยตามความเหมาะสม การเตรียมความพร้อมของกำลังคนด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่จะเปลี่ยนแปลงโลกในอนาคต ตลอดจนการยกระดับคุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นเลิศ การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาพดีที่เน้นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมทางสุขภาพและการลดปัจจัยเสี่ยงด้านสภาพแวดล้อมที่ส่งผลต่อสุขภาพ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2560 : 4) สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2554 : 9) หมวด 4 แนวทางการจัดการศึกษา มาตรา 24 ที่กำหนดว่า “การจัดกระบวนการเรียนรู้ในสถานศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา” ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายกระทรวงศึกษาธิการในการพัฒนาเยาวชนของชาติเข้าสู่ยุคศตวรรษที่ 21 โดยมุ่งส่งเสริมให้มีคุณธรรม รักความเป็นไทย มีทักษะการคิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ มีทักษะด้านเทคโนโลยี สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นและสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมโลกได้อย่างสันติ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 2)

ทั้งนี้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551(กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 5-7) ได้กำหนดจุดหมายของหลักสูตรข้อที่ 2 ไว้ว่า เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้เรียนจะต้องมีความรู้อันเป็นสากล และมีความสามารถในการสื่อสารการคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยีและมีทักษะชีวิต รวมถึงยังกำหนดสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนไว้ว่า หลักสูตรจะต้องมุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการคิด ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต และความสามารถในการใช้เทคโนโลยี (สำนักเลขาธิการสภาการศึกษา, 2553 : 17-18) ได้กำหนดนโยบายและกรอบการดำเนินงานในด้านการ

พัฒนาคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ในทุกระดับและประเภทการศึกษาให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถ มีสมรรถนะทางด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ การคิดคำนวณ การคิดวิเคราะห์ แก้ปัญหา คิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีนิสัยใฝ่เรียนรู้ สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง แสวงหาความรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต มีความรู้เชิงวิชาการและสมรรถนะทางวิชาชีพ มีคุณธรรม จริยธรรม สามารถประกอบอาชีพ และอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ทั้งนี้ ทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 นั้นค่อนข้างแตกต่างจากศตวรรษที่ 20 เหตุที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะการอุบัติขึ้นของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Information and Communication Technology) หรือไอซีทีที่ก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว ความเป็นเลิศในเนื้อหาของวิชาแกนไม่เพียงพออีกต่อไป ความสำเร็จในโรงเรียนไม่ได้รับประกันว่าจะมีงานหรืออาชีพไปตลอดชีวิต ในยุคที่ความรู้และข้อมูลข่าวสารเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา นักเรียนต้องมีทั้งความรู้ในเนื้อหาและทักษะที่จะประยุกต์ใช้ปรับเปลี่ยนความรู้เหล่านั้นให้เข้ากับที่เป้าหมายที่ยังประโยชน์และสร้างสรรค์ รวมถึงเพื่อการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตามเนื้อหาและสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป คนที่มีความรู้และทักษะในการรับมือการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและสามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ใหม่ ๆ ได้เท่านั้นที่จะประสบความสำเร็จ ดังนั้นนักเรียนในศตวรรษที่ 21 จึงจำเป็นต้องมีความเข้าใจแนวคิดหลักในสาขาวิชาให้ลึกซึ้งกว่าที่เรียนอยู่ในตอนนี้ (Ken Kay and Chirs Dede, 2010, Linda Darling – Hammond อ้างถึงใน วรพจน์ วงศ์กิจรุ่งเรือง, 2554 : 88-89) จากความสำคัญดังกล่าว ทำให้ทักษะการเรียนรู้ศตวรรษที่ 21 เป็นที่สนใจขององค์กรต่าง ๆ และนักวิจัยหลายประเทศ อาทิ ภาศึเพื่อทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 โดยภาศึนี้ได้นำเสนอกรอบความคิดเพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

จากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวทำให้สถานศึกษาจึงต้องมีความตื่นตัวและเตรียมพร้อมในการจัดการเรียนรู้เพื่อเตรียมความพร้อมให้นักเรียนมีทักษะสำหรับการออกไปดำรงชีวิตในโลกในศตวรรษที่ 21 ซึ่งส่งผลให้มีการเปลี่ยนแปลงการจัดการเรียนรู้เพื่อเด็กในศตวรรษที่ 21 โดยในการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนให้ประสบความสำเร็จนั้นบุคคลที่มีบทบาทที่สำคัญที่นอกเหนือจากครูผู้สอนนั่นก็คือ ผู้บริหารโรงเรียน เพราะเป็นผู้กำหนดนโยบาย วางแผน และกำหนดกรอบแผนงานโครงการ ตลอดจนถึงชี้แนวทางในการปฏิบัติต่าง ๆ จึงกล่าวได้ว่าระบบการบริหารโรงเรียนผู้บริหารคือกลไกสำคัญอันนำไปสู่การดำเนินงานของโรงเรียนมีประสิทธิผลและประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ได้ ซึ่งปัจจัยส่วนใหญ่มักเกิดจากองค์ประกอบพฤติกรรมบริหารที่สำคัญ เช่น การตัดสินใจ การติดต่อสื่อสาร หรือการประสานงาน ดังนั้นนอกจากผู้บริหารจะต้องมีความรู้ความสามารถ มีคุณธรรมจริยธรรมที่ดี

สามารถเป็นแบบอย่างแก่เพื่อนครูในโรงเรียนได้แล้ว ผู้บริหารยังจำเป็นต้องมีทักษะในการบริหารงานที่ดี สามารถใช้ลักษณะความเป็นผู้นำในการจูงใจให้เกิดความร่วมมือของบุคลากรทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาโรงเรียน ผู้บริหารจำเป็นต้องใช้ทั้งศาสตร์และศิลป์ในการบริหารจัดการภาระงานต่างๆ ภายในโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพ

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษา ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียน เพื่อจะได้ทราบถึงปัจจัยการบริหารใดบ้างที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียน ในสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีและประจวบคีรีขันธ์ เพื่อเป็นการพร้อมรับต่อสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงและการประกอบอาชีพในอนาคตภายใต้กรอบสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องใช้เป็นแนวทางสำหรับพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถเต็มศักยภาพของตนเองและสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมยุคศตวรรษที่ 21 ได้อย่างประสบความสำเร็จต่อไป

คำถามการวิจัย

1. ปัจจัยการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา ในสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อยู่ในระดับใด
2. การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียน ในสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อยู่ในระดับใด
3. ปัจจัยการบริหารใดบ้างที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาในสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
2. เพื่อศึกษาการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียน ในสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
3. เพื่อศึกษาปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

สมมุติฐานการวิจัย

ปัจจัยการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียน ในสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนในสถานศึกษา สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีและประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 31 โรงเรียน มีจำนวนครูผู้สอนรวม 647 คน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูผู้สอนในสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจซ์และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970 : 607 - 608) และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้น 242 คน

2. ตัวแปร

2.1 ตัวแปรต้น คือ ปัจจัยการบริหาร มี 8 ประการ คือ

- 2.1.1 ภาวะผู้นำ
- 2.1.2 แรงจูงใจ
- 2.1.3 การติดต่อสื่อสาร
- 2.1.4 การปฏิสัมพันธ์และอิทธิพล
- 2.1.5 การตัดสินใจ
- 2.1.6 การกำหนดเป้าหมาย
- 2.1.7 การควบคุมงาน
- 2.1.8 มาตรฐานการปฏิบัติงานและการฝึกอบรม

2.2 ตัวแปรตาม คือ ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 มี 3 ประการ ได้แก่

- 2.2.1 ทักษะชีวิตและทักษะอาชีพ
- 2.2.2 ทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม
- 2.2.3 ทักษะด้านสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ปัจจัยการบริหาร หมายถึง องค์ประกอบการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งมีผลต่อการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของผู้เรียน ตามแนวคิดของลิเคิร์ต(Likert,1967 : 197-211) ซึ่งมี 8 ประการ คือ

1.1 ภาวะผู้นำ หมายถึง หมายถึง กระบวนการต่างๆที่ผู้บริหารใช้รูปแบบของอิทธิพลระหว่างผู้บริหารและครู หรือใช้อิทธิพลของตำแหน่งกระตุ้นให้ครูมีความเชื่อมั่นและไว้วางใจในการบริหารของตน ให้การสนับสนุน ให้ความอิสระและยอมรับความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของครู เพื่อให้ครูสามารถปฏิบัติงานให้เป็นไปตามทิศทางที่ผู้บริหารต้องการ โดยทำงานด้วยความเต็มใจเพื่อให้บรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ตามที่ได้กำหนดไว้

1.2 แรงจูงใจ หมายถึง แรงผลักดันที่ผู้บริหารสถานศึกษากระตุ้นให้ครู มีทัศนคติที่ดี มีความพึงพอใจ มีความเต็มใจ มีความรับผิดชอบและมีกำลังใจในการทำงานเพื่อบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายของโรงเรียน

1.3 การติดต่อสื่อสาร หมายถึง กระบวนการส่งข่าวสารข้อมูล ความคิด ความรู้สึกหรือความเข้าใจจากผู้บริหารไปยังครู หรือจากครูไปยังผู้บริหารโดยมีหลายช่องทางด้วยมีจุดประสงค์ที่จะให้รับรู้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานที่เที่ยงตรง รวดเร็วและเพียงพอที่ช่วยสนับสนุนให้เพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการทำงานให้ประสบความสำเร็จ

1.4 การปฏิสัมพันธ์และอิทธิพล หมายถึง กระบวนการที่ผู้บริหารสถานศึกษาสร้างความสัมพันธ์ที่ดีและใช้รูปแบบของอำนาจดำเนินการกับครู เพื่อสร้างความร่วมมือ สร้างการทำงานเป็นทีมให้ไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้

1.5 การตัดสินใจ หมายถึง กระบวนการที่ผู้บริหารสถานศึกษาใช้ความรู้ทางวิชาการและวิชาชีพเพื่อเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด ในการปฏิบัติงานหรือดำเนินการต่าง ๆ รวมถึงการเปิดโอกาสให้ครูได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจในเรื่องที่เกี่ยวกับงานของตนเองและงานของโรงเรียน เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์/เป้าหมายของสถานศึกษา

1.6 การกำหนดเป้าหมาย หมายถึง การชี้แนวทางของผู้บริหารสถานศึกษาให้ครูถือปฏิบัติเพื่อให้โรงเรียนประสบความสำเร็จโดยมีการเปิดโอกาสให้ครูร่วมกำหนดเป้าหมายและยึดถือเป้าหมายที่กำหนดร่วมกันมาเป็นแนวทางในการปฏิบัติ

1.7 การควบคุมงาน หมายถึง การตรวจสอบติดตามงานของผู้บริหารสถานศึกษา ที่มอบให้ครูปฏิบัติ เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขการดำเนินงานไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยมีการควบคุมอย่างเป็นระบบและสม่ำเสมอ

1.8 มาตรฐานการปฏิบัติงานและการฝึกอบรม หมายถึง การดำเนินงานของผู้บริหารสถานศึกษาในการกำหนดระดับมาตรฐานการปฏิบัติงานที่ยอมรับได้และนำมาเป็นตัวชี้วัดในการประเมินผลการปฏิบัติงาน มีการวางแผนการฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาครูให้มีความรู้ความสามารถปฏิบัติงานตามที่กำหนดและมีการติดตามผลการอบรม

2. ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 หมายถึง องค์ประกอบตามกรอบความคิดเพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยภาคีเพื่อทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 (วรพจน์ วงศ์กิจรุ่งเรือง และอชิป จิตตฤกษ์, 2554 : 34-35) มี 3 ประการ ได้แก่

2.1 ทักษะชีวิตและทักษะอาชีพ หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการปรับเปลี่ยนความคิด ทักษะคิด หรือพฤติกรรมให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลง และทำงานได้อย่างหลากหลายตามโอกาสและสถานการณ์ โดยมีความสามารถในการกำหนดเป้าหมาย จัดลำดับความสำคัญ วางแผนและดำเนินการเพื่อให้งานสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ ยอมรับฟังความคิดเห็น เรียนรู้และแก้ไขความผิดพลาดและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

2.2 ทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการใช้เหตุผลได้อย่างหลากหลาย สามารถบอกอธิบายวิธีคิดของตนได้ มีการสร้างสรรค์ความคิดใหม่ๆ ที่คุ้มค่า วิเคราะห์และประเมินผลความคิดของตนเอง เพื่อปรับปรุงและเพิ่มความคิดสร้างสรรค์ของตนอยู่ตลอดเวลาเพื่อใช้ในการแก้ปัญหาโดยสามารถ วิเคราะห์ ประเมิน เข้าใจและสรุป สถานการณ์ของปัญหา มีการวางแผนในการแก้ไขปัญหามาตรับข้อดี ข้อเสียของวิธีแก้ปัญหามาตรับวิธีได้

2.3 ทักษะด้านสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการกำหนดขอบเขตและเข้าถึงข้อมูลที่ต้องการโดยใช้สื่อและเทคโนโลยีสารสนเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สามารถประเมินความน่าเชื่อถือของข้อมูลและแหล่งที่มาได้อย่างมีวิจารณญาณ จัดเก็บ จัดการ เชื่อมโยงและเลือกใช้สารสนเทศได้อย่างสร้างสรรค์ รวมถึงสามารถใช้สารสนเทศ สื่อและเทคโนโลยีเพื่อวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสมและถูกต้องตามหลักจริยธรรมและกฎหมาย

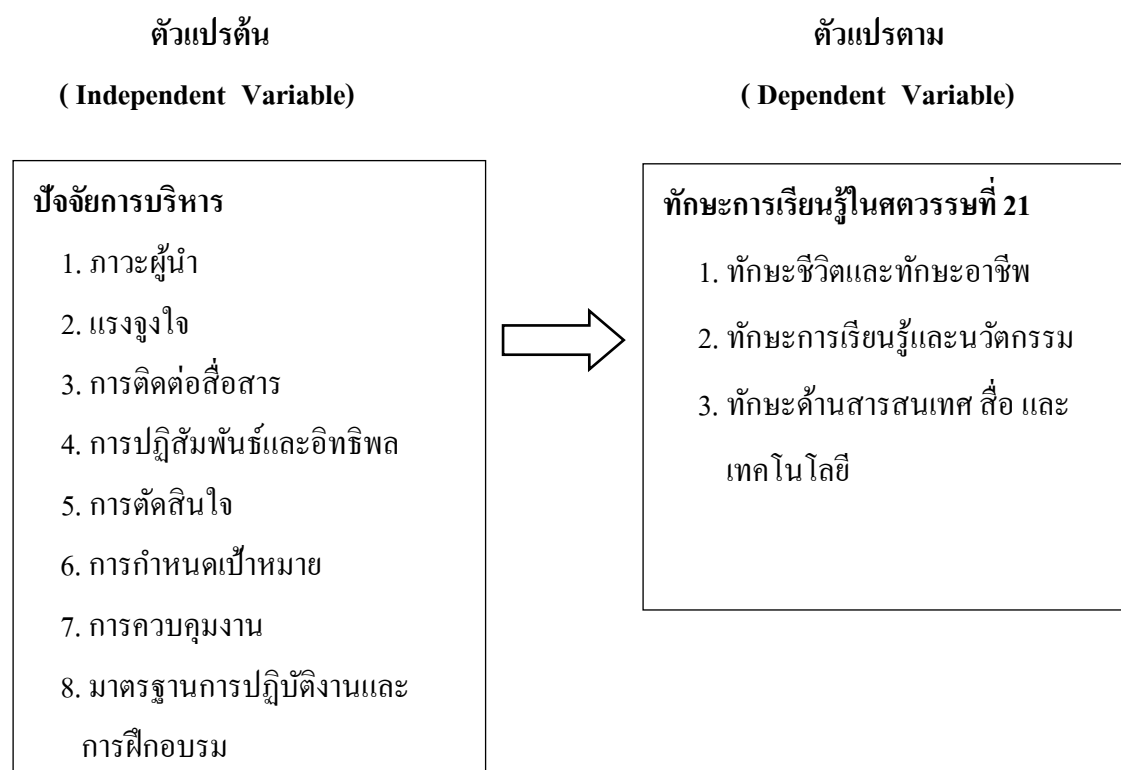
3. สถานศึกษาในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง โรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตจังหวัดเพชรบุรีและประจวบคีรีขันธ์ โดยอยู่ภายใต้การกำกับดูแลและบริหารจัดการของเทศบาลตำบลและเทศบาลเมืองในเขตจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยต้องการศึกษาปัจจัยการบริหารที่ส่งผลการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียน ในสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยศึกษาจากแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดกรอบความคิดดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยการบริหารผู้วิจัยได้ศึกษาและเลือกแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert, 1967 : 197-211)

2. แนวคิดเกี่ยวกับทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ผู้วิจัยได้ใช้แนวคิดตามกรอบความคิดเพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยภาคิเพื่อทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 (วรพจน์ วงศ์กิจรุ่งเรือง และอริป จิตตฤกษ์, 2554 : 34-35) เป็นแนวทางในการศึกษาวิเคราะห์กรอบแนวคิดได้ดังนี้

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนสามารถนำผลที่ได้จากการวิจัยเป็นแนวทางพัฒนาปรับปรุงการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ให้กับนักเรียน
2. กองการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สามารถนำผลที่ได้จากการวิจัยใช้เป็นแนวทางในการวางแผน/พัฒนาปรับปรุง เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ให้กับนักเรียน